

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla az Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda (1096 Budapest, Ernő u. 30 - 34. I/112. szám, ügyintéző dr. Czárán István ügyvéd) által képviselt I. rendű, a Dr. Benn András Ügyvédi Iroda (1068 Budapest, Dózsa Gy. út 94. fszt. 2. szám, ügyintéző: dr. Benn András ügyvéd) által képviselt II. rendű felperesnek a Kálmán, Szilasi, Sárközy és Társai Ügyvédi Iroda (1126 Budapest, Tartsay Vilmos u. 3. szám, ügyintéző: dr. Zsiros Krisztina ügyvéd) által képviselt I. rendű és II. rendű alperesek ellen 8.829.000 forint és járulékai megfizetése iránt indult perében a Fejér Megyei Bíróság 2008. november 27-én kelt 27. sorszámú ítéletével kiegészített 2008. október 2. napján kelt 14.G.40.047/2008/19. számú ítélete ellen az I. rendű és II. rendű alperesek részéről 20. és 27. sorszám alatt benyújtott fellebbezések folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a II. rendű felperesnek 220.000 (Kétszázhuszezer) forint + ÁFA ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I. rendű felperes mint megrendelő és az I. rendű alperes mint alvállalkozó 2006. szeptember 11. napján alvállalkozói szerződést kötött, melynek tárgya T. város szennyvízcsatorna hálózatának bővítése, 1.635 folyóméter gravitációs gerincvezeték becsatlakozó bekötésekkel együtt történő kiépítése volt. A vállalkozói díj összegét 35.316.000 forintban határozták meg.

A szerződés 4. pontja tartalmazta a határidőket, a munkaterület átadásának 2006. szeptember 11-ig kellett megtörténnie, míg a teljesítési véghatáridő 2006. október 15. napja volt. A szerződés 5. pontjában az alvállalkozó kötelezettségei kerültek rögzítésre. A szerződés 5.5. pontja szerint a vállalkozó köteles a szerződés megkötését követő 3 napon belül a szerződés tárgyát képező műszaki tartalom megvalósítására vonatkozó ütemtervet - a felek elszámolási feltételeinek rögzítésével - az I. rendű felperes részére átadni, olyan formában és részletezéssel, ahogyan azt előzetesen egyeztették. Az 5.9. pont többek között tartalmazta, hogy a vállalkozó építési naplót vezet, az 5.16. pontja alapján a vállalkozó köteles nyilatkozni a megrendelő részére az általa szerződés teljesítésén dolgozó alkalmazottak foglalkoztatási jogviszonyáról. Az 5.10. c) pontja szerint az alvállalkozó köteles írásban értesíteni a megrendelőt az elvégzendő munkák olyan részeinek megkezdése előtt, amelyeken az alvállalkozó véleménye szerint akadályoztatva van a munkálatok megfelelő elvégzésében, továbbá az ilyen értesítés azonban nem mentesíti az alvállalkozót semmilyen szerződés szerinti kötelezettségétől vagy felelősségétől. A szerződés 6. pontja szerint a megrendelő kötelezettsége volt többek között a munkaterület biztosítása a szerződés teljesítésére alkalmas állapotban a meglévő közművekről a lehető legteljesebb adatszolgáltatással, továbbá a közmű-üzemeltetőkkel, hatóságokkal egyeztetett kiviteli tervek kísérlével vagy naplóbejegyzéssel történő átadása két példányban,

előre egyeztetett ütemezés szerint. A szerződés 8.9. c./ pontja szerint az alvállalkozó kötbér fizetési kötelezettségét lehetetlenülés (meghiúsulás) esetén 25 %-ban és a d./ pontban a kötbér alapját a vállalkozói díj bruttó összegében határozták meg. Az alvállalkozó ügyvezetője, a II. rendű alperes készfizető kezességet vállalt az esetlegesen keletkező kötbérért. Az 5.1.6. pontban az I. rendű alperes vállalta, hogy nyilatkozik az I. rendű felperes részére a szerződés teljesítésén dolgozó alkalmazottak foglalkoztatási jogosságáról.

Az I. rendű felperes 2006. szeptember 18-án írásban szólította fel az I. rendű alperest arra, hogy szeptember 19-én kezdje meg a munkát, ezen felül pótmunkákat rendelt meg az I. rendű alperestől. Az I. rendű felperes 2006. szeptember 20-án ismételtén felszólította az I. rendű alperest arra, hogy a munkavégzést kezdje meg. 2006. szeptember 25. napján a felszólítást megismételte, a felszólításban utalt arra, hogy az I. rendű alperes a megkötött szerződés 5.5., 5.9. és 5.16. pontját megszegte. Közölte, hogy amennyiben 2006. szeptember 26-ig a munkavégzést nem kezdi meg, a szerződéstől eláll.

Az I. rendű alperes a munkát nem kezdte meg, 2006. október 4. napján az alvállalkozói szerződést felmondta. 2006. október 31-én az I. rendű felperes arról tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy a felmondását jogszerűtlennek tekinti, a szerződés lehetetlenült és egyben felhívta az I. rendű alperest a szerződés 8., 9. c./ alpontjában kikötött meghiúsulási kötbér megfizetésére. Az I. rendű alperes 2006. november 17-én írásban közölte az I. rendű felperessel, hogy követelését nem ismeri el.

Az I. rendű felperes az alperesekkel szemben pert indított 8.829.000 forint tőkeösszeg valamint ennek 2006. október 4. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata, továbbá a perköltség megfizetése iránt. Az I. rendű felperes az I. rendű alperessel szemben a szerződés szerinti meghiúsulási kötbért érvényesítette, a II. rendű alperest készfizető kezesként kérte marasztalni.

Az alperesek elsődlegesen az I. rendű felperes szerződésszegésére, a munkaterület át nem adására és a dokumentumok hiányára hivatkozással a kereset elutasítását, másodlagosan a kötbér mérséklését kérték.

A Fejér Megyei Bíróság a 2007. május 14. napján kelt és július 5-én kijavított 14.G.40.129/2006/10. számú ítéletével kötelezte az I. és II. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül egyetemlegesen 8.829.000 forintot és ezen összeg után 2006. október 4-től a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatot, 529.740 forint eljárási költséget és 441.450 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjat.

Az alperesek részéről benyújtott fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla a 2008. február 13-án kelt 13.Gf.40.415/2007/7. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A hatályon kívül helyezés elsődleges indoka az volt, hogy a felek nem kaptak megfelelő tájékoztatást arról, melyek a bizonyítandó tények, azok bizonyítására milyen bizonyítási eszközök alkalmasak, melyik felet milyen tény tekintetében terheli a bizonyítási kötelezettség. A peres feleket a kötbérösszegezés kérdéseiben is fel kellett hívni bizonyítási indítványaik megtételére, a kötbér esetleges mérséklésének megalapozottságát alátámasztó adatok, tények és körülmények megjelölésére és bizonyítására. Az elsőfokú eljárásban alperesi indítvány volt a szakértői bizonyításra, de az erre vonatkozó indítvány tisztázatlan maradt. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett megfelelően eleget.

Az újabb eljárásban az I. rendű felperes igazolta, hogy az alperesekkel szemben fennálló követelését a II. rendű felperesre engedményezte. Az alperesek nem járultak hozzá az I. rendű felperes perből való elbocsátásához. A II. rendű felperes az újabb eljárás során kereseti kérelmében ismét az I. és II. rendű alpereseket egyetemlegesen 8.829.000 forint tőke és ezen összeg után 2006. október 4. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint a

perköltség megfizetésére kérte kötelezni, a lehetetlenülés esetére kikötött kötbér és a II. rendű alperes kezési felelőssége alapján.

Az alperesek lényegében a korábbi védekezésüket megismételve elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a kötbér mérséklését kérték.

Az elsőfokú bíróság az újabb eljárásban 8. sorszámú végzésével felhívta a felpereseket arra vonatkozó bizonyítékaik előterjesztésére, hogy az alperes részére az általa elismert iratokon kívül milyen dokumentumok kerültek átadásra. Az elsőfokú bíróság 9. sorszámú végzésével alatt felhívta az alpereseket annak bizonyítására, hogy a munka megkezdését, elvégzését mennyiben akadályozta a dokumentumok hiánya. Az alpereseknek bizonyítaniuk kellett azt is, hogy a szerződésben kikötött kötbér összege eltúlzott és a kötbér esetleges mérséklésének lehet helye. Felhívta továbbá az alpereseket a szakértői bizonyítási indítványok pontosítására és annak bejelentésére, hogy a szakértő kirendelése esetén a szakértői költség előlegezését vállalják-e. Az elsőfokú bíróság 8. és 9. sorszámú végzéseiben figyelmeztette a peres feleket arra is, hogy amennyiben a megadott 15 napos határidőn belül bizonyítási indítványt nem terjesztenek elő, a rendelkezésre álló adatok alapján határoz, illetve állapítja meg a tényállást.

Sem a felperesek, sem az alperesek további iratokat nem csatoltak. Az alperesek a felperesek kötelezését kérték iratok csatolására, és a szakértő kirendelése iránti indítványukat nem tartották fenn.

Az elsőfokú bíróság a 2008. október 2-án kelt 14.G.40.047/2008/19. számú ítéletével kötelezte az I. - II. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg a II. rendű felperesnek 15 napon belül egyetemlegesen 8.829.000 forint tőkét, ezen összeg után 2006. október 4-től a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félétet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-os mértékével növelt összegű késedelmi kamatát, az I. rendű felperesnek 100.000 forint + áfa, a II. rendű felperesnek 780.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjat perköltség címén. A

27. sorszámú kiegészítő ítéletével kötelezte az I. és II. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg a II. rendű felperesnek 15 napon belül egyetemlegesen 529.740 forint eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság a felek által csatolt iratok, H. A. (felperesi építésvezető), S. T. (I. rendű felperes ügyvezetője) és II. rendű alperes személyes meghallgatása alapján azt a felperesi állítást nem találta bizonyítottnak, hogy a szerződés mellékletét képező dokumentumok teljeskörűen az I. rendű alperes részére átadásra kerültek, ezt csak azon dokumentumok vonatkozásában lehetett kétséget kizáró módon megállapítani, amelyeken szerepelt a II. rendű alperes mint az I. rendű alperes törvényes képviselőjének az aláírása. Ugyanakkor azt is megállapította, hogy az I. rendű felperes több alkalommal írásban szólította fel az I. rendű alperest a munkakezdésre, azonban az I. rendű alperes írásban egyetlen esetben sem jelezte, hogy valamilyen dokumentum hiánya akadályozná a munkakezdést. A felek közötti szerződés 5.10. c./ pontja szerint a vállalkozó kötelezettsége lett volna az akadályoztatás írásbeli közlése. Az I. rendű alperes a munka megkezdése céljából nem vonult fel az építési területen, az építési naplót sem nyitotta meg, annak ellenére, hogy erre őt az I. rendű felperes több ízben írásban felszólította. A II. rendű alperes a személyes előadása során úgy nyilatkozott, hogy a munkavégzés helyét és az elvégzendő munka körét is ismerte. Az I. rendű alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy az átadott dokumentumok hiányában egyébként sem volt a munkavégzés megkezdhető. Ebben a körben az I. rendű alperes a per korábbi szakaszában indítványozott szakértői bizonyítást, azonban ettől az indítványától elállt és további bizonyítási indítványt nem tett. Az elsőfokú bíróság ezért azt állapította meg, hogy a munkavégzés megkezdésének elmaradása az I. rendű alperes terhére értékelhető, a Ptk. 313. §-a, a 246. § (1) bekezdése és (2) bekezdése alapján a szerződés lehetetlenülése miatt a szerződés szerinti mértékben kötelezte az alpereseket kötbér fizetésére. Az indokolás szerint az alpereseknek kellett volna a kötbér eltúlzott mértékét illetően bizonyítási indítványt tenniük, de ilyen indítványa az alpereseknek nem volt, az elsőfokú bíróság önmagában a felek közötti szerződés alapján a kötbér mérséklésére nem látott

lehetőséget. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 272. § (1) bekezdése és 274. § (2) bekezdésének a) pontja alapján marasztalta a II. rendű alperest a kezesi felelőssége alapján egyetemlegesen az I. rendű alperessel. A Pp. 78. § (1) bekezdése és a felperesek közötti engedményezési szerződés alapján kötelezte az I. és II. rendű alpereseket külön-külön az I. rendű és a II. rendű felperes javára perköltség megfizetésére.

Az ítélet és a kiegészítő ítélet ellen az alperesek nyújtottak be fellebbezést. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperesi kereset elutasítását, a jogalap megalapozottsága esetén a kötbér mérséklését, annak legalább 50 %-os csökkentését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérték. Fellebbezésüket azzal indokolták, hogy az I. rendű felperes nem adta át a munkaterületet és a teljes körű dokumentációt, továbbá a nyomvonalat sem mutatta be az I. rendű alperesnek és nem adott engedélyt a munkavégzés megkezdésére. Az alperesek hivatkoztak az 51/2000.(VIII.9.)FVM-GM-KÖVIM együttes rendeletre és utaltak arra is, hogy az építési naplót a dokumentáció hiánya miatt nem lehetett megnyitni, így az I. rendű alperes a munkát nem is kezdhette meg. Állították, hogy az I. rendű felperes a jogszabályi kötelezettségeinek nem tett eleget, a munkavégzésre sem adott határozott és konkrét engedélyt, a felszólítás ezt nem pótolta. Álláspontjuk szerint a kötbérfizetési kötelezettség is eltúlzott. Véleményük szerint az I. rendű felperesnek felróható volt a munka megkezdésének akadályoztatása, és bejelentették, hogy az I. rendű felperes rövid időn belül szerződött más kivitelezővel, így olyan hátránya nem volt, amely a kötbér mértékét megerősítette volna.

Az alperesek a fellebbezésük kiegészítésében kiemelten hivatkoztak arra, hogy az 51/2000.(VIII.9.)FVM-GM-KÖVIM együttes rendelet 3. §-a szerint építési engedélyhez kötött építési munka csak kiviteli terv alapján volt végezhető, a kivitelezési tevékenység megkezdésekor pedig a jogszabályokban előírt terveknek rendelkezésre kell állnia. A bejelentési kötelezettségnek való megfelelést és a

dokumentumok átadását a felperesnek kellett volna bizonyítania. Véleményük szerint téves volt az elsőfokú bíróság által kifejtett álláspont, amely szerint az I. rendű alperesnek kellett volna bizonyítania a felperesi akadályoztatást, illetve azt, hogy a dokumentumok hiányában a munkavégzés nem volt elkezdhető, ugyanis a felpereseknek kellett volna a feltételek biztosítását bizonyítani. Állították, hogy az I. rendű alperes a munkát nem kezdhette meg, ezért nem kellett munkavégzés céljából a helyszínen felvonulnia, a késedelem az I. rendű felperes érdekkörében felmerülő okból következett be, és az I. rendű alperesnek nem volt feladata a felperes figyelmének a felhívása a jogszabályi és a szerződéses előírásokra sem. Álláspontja szerint megalapozatlan az elsőfokú bíróság hivatkozása az alperes írásbeli jelzésének hiányára, a felperes írásbeli felszólításai a felperesi mulasztásokra figyelemmel jogszerűtlenek voltak, de azokra az I. rendű alperes szóban nyilatkozott. Előadták, hogy a felperes az elállási, illetve a felmondási jogát nem gyakorolta, és az építési napló megnyitása nem előzi meg a munkaterület átadását, először a munkahelyet kellett volna átadni és ezt kellett volna rögzíteni. Az I. rendű alperes úgy nyilatkozott, hogy nem alvállalkozókkal, hanem munkavállalóként felvett személyek alkalmazásával kívánta a szerződést teljesíteni, bár elhangzott az I. rendű alperes részéről olyan nyilatkozat, hogy a szerződés aláírásakor a szükséges kapacitásokkal nem rendelkezett, de a későbbiekben már az erre vonatkozó előkészületeket megtette. A szerződés semmilyen előírást nem tartalmazott a minimális erőforrásokra vonatkozóan. Véleményük szerint a kötbér akkor is eltúlzott, ha a jogalapja megállapítható. Utaltak arra, hogy az autópálya építésekre vonatkozó közbeszerzési szerződésekben 10 %-os mértéknél nem magasabbak a kötbérek.

A II. rendű felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak megalapozott jogi és ténybeli indokaira figyelemmel, és a másodfokú perköltségre igényt tartott. Álláspontja szerint az alperesi védekezés nyilvánvalóan csupán utólagos hivatkozás, a szoros határidőre tekintettel elvárható lett volna, hogy az I. rendű alperes legalább felvonuljon a területen és jelezze, milyen körülmények akadályozzák őt a kivitelezésben, hiszen a

felperes több alkalommal felhívta a munka megkezdésére. Az alperes állítólagos szóbeli jelzését a tanúvallomások megcáfolták. A területre fel sem vonult, így az építési naplóba való bejegyzést megghiúsította, az I. rendű alperes elegendő kapacitással nem bírt a munka elvégzéséhez. Nem helytálló az az alperesi előadás, hogy az I. rendű felperes azonnal leszerződött más kivitelezővel, ugyanis a felperes saját kivitelezésében komoly gondokat okozott az alperes szerződésszegése. Véleménye szerint az alperesek a bizonyítási kötelezettségüknek nem tettek eleget. Az alperesi előadással kapcsolatban hivatkozott arra, hogy az a szerződést tekintve pontatlan, hivatkozásai életszerűtlenek és alaptalanok. Az I. rendű alperes nem vonult fel a munkaterületen, nem jelezte szóban sem, hogy iratok hiányoznak, az I. rendű alperes személyi feltételekkel sem rendelkezett a munkavégzésre. Előadta azt is, hogy a kötbér a szerződésben az I. rendű felperest szorító rövid határidő és hasonló mértékű kötbérterhe miatt került meghatározásra, annak mértéke nem eltúlzott.

A fellebbezés megalapozatlan.

A Ptk. 246. § (1) bekezdése értelmében a kötelezett meghatározott pénzösszeg fizetésére kötelezheti magát arra az esetre, ha olyan okból, amelyért felelős, nem, vagy nem szerződésszerűen teljesít (kötbér). Kötbért csak írásban lehet érvényesen kikötni. Kötbér után kamat kikötése semmis. A (3) bekezdés szerint a nemteljesítés esetére kikötött kötbér érvényesítése a teljesítés követelését kizárja. A Ptk. 247. § (1) bekezdése értelmében a túlzott mértékű kötbér összegét a bíróság mérsékelheti.

A Ptk. 200. § (1) bekezdése értelmében a szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg. A szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek, ha jogszabály az eltérést nem tiltja.

A Ptk. 313. §-a értelmében ha a kötelezett a teljesítést jogos ok nélkül megtagadja, a jogosult választhat a késedelem és a lehetetlenülés következményeinek alkalmazása között.

A Ptk. 272. § (1) bekezdése szerint kezességi szerződéssel a kezes arra vállal kötelezettséget, hogy amennyiben a kötelezett nem teljesít, maga fog helyette a jogosultnak teljesíteni.

A fenti jogszabályi rendelkezések, valamint az I. rendű felperes és az I. rendű alperesek között 2006. szeptember 11-én létrejött alvállalkozási szerződés 8.9.c. alpontja és 8.10. pontja alapján az alperesek kötelesek meghiúsulási kötbér fizetésére.

Az elsőfokú bíróság az újabb eljárás során a Pp. 3. § (3) bekezdésének megfelelően tájékoztatta a feleket a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátásáról, a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, valamint a bizonyítás sikertelenségének következményeiről. Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte a rendelkezésre álló adatok alapján, hogy az I. rendű alperes a munkavégzést megkezdhetette volna, ebben akadályoztatva ténylegesen nem volt, akadályoztató körülményt az I. rendű alperes nem jelzett, pedig a szerződés 5.10. pontja szerint ez kötelessége lett volna. Helytálló az az alperesi hivatkozás, hogy az 51/2000.(VIII.9.) FVM-GM-KöViM együttese rendelet 3. § (1) bekezdése értelmében építési engedélyhez kötött építési munka csak a külön jogszabályban meghatározott tartalmú és részletezettségű műszaki megvalósítási tervdokumentáció (a továbbiakban: kiviteli terv) alapján végezhető, azonban téves azon alperesi hivatkozás, amely szerint ezen jogszabályi rendelkezés mentesítené az alpereseket a kötbérfizetési kötelezettség alól. A felek által a szerződésben meghatározottak alapján bármilyen, a munkavégzést akadályozó dokumentáció hiányt az I. rendű alperesnek kellett volna írásban jeleznie az I. rendű felperes felé, azonban az I. rendű alperes semmilyen jelzéssel, erre utaló kifogással az I. rendű felperes felé nem élt, annak ellenére sem, hogy az I. rendű felperes a megkötött szerződés

konkrét pontjainak megjelölésével a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetéssel felhívta az I. rendű alperest a munkavégzés megkezdésére.

Nem helytálló az alpereseknek az 51/2000.(VIII.9.) FVM-GM-KöViM együttes rendelet 4. § (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozó hivatkozása sem. Az építési terület átadása ugyanis csak akkor történhetett volna meg, ha annak átvétele céljából az I. rendű alperes a munkavégzéshez megjelenik, azonban erre nem került sor. Az alvállalkozási szerződés 5.16. pontja az I. rendű alperes kötelezettségévé tette, hogy nyilatkozzon az I. rendű felperes felé a szerződés teljesítésén dolgozó alkalmazottak foglalkoztatási jogviszonyáról. Ez sem történt meg és az építési napló megnyitása sem. Mindezen körülmények - az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően - igazolják, hogy a szerződés lehetetlenülése az alperes érdekkörében a teljesítés megtagadása miatt következett be, ennek folytán az elsőfokú bíróság helytállóan marasztalta az alpereseket.

A bírói gyakorlat általában kivételes esetben engedi meg a szerződésben kikötött kötbér mérséklését. Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra, hogy kifejezett tájékoztatás ellenére az alperesek a kötbér mérséklésére vonatkozó bizonyítékokat nem terjesztettek elő. Ennek hiányában a Fővárosi Ítéltábla sem látott lehetőséget a kötbér mérséklésére, (BH 2005. 281, GK17. sz. állásfoglalás).

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, és a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 239. §-a alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alpereseket a II. rendű felperes javára a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíj mint perköltség megfizetésére, amelynek mértékét a 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Az I. rendű felperesnek a fellebbezési eljárással kapcsolatban költsége nem merült fel, így e tárgyban a Fővárosi Ítéltáblának rendelkeznie nem kellett. Az

eredménytelenül fellebbező alperesek fellebbezési perköltsége alperesek terhén marad.

Budapest, 2009. június 17.

. Koday Zsuzsanna s.k.

a tanács elnöke

Dr. Molnár József s.k.

előadó bíró

Dr. Sándor Ottó s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő